

PRAMÍNEK

Č.26 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 6/2012

2. SETKÁNÍ S RODÁKY

9. června 2012

*„Stůj, lipko posvátná, a kořeny
tvé ať prorůstají Matičkou ze-
mí...“*

Těmito slovy doprovázela paní
Hazdrová pramínek vody, jimž
křtila naši novou lípu.

„Lípu domova“ pokřtili všichni
čerstvě jmenovaní čestní obča-
né obce, při jmenování in me-
moriám jejich příbuzní.

Paní PhDr. Vladimíra Gebhar-
tová, paní Stanislava Oščipov-
ská, roz. Flemrová neteř pana
Břetislava Jana Flemra, paní Ji-
řina Hazdrová dcera pana řídí-
cího Josefa Kopeckého,
pplk. Josef Maršík (shora podle
fotografií). Křtu se ujal i host
věrný naší vesničce PhDr. Jan
Šolc, který lípě dal své první
požehnání již při její podzimní
výsadbě.

Děkujeme.

LÍPA
28. 20. X
DOMOVA

Dotace POV

Pokud navštěvujete zasedání zastupitelstva obce, pak vám jistě neunikla informace o tom, že naše obec získala jako jedna z mála dotaci z prostředků KHK v „programu obnovy venkova“ – POV. Je to „pouhých“ **Kč 143.000,-**, ale vhod přijde každá koruna. Krajský úřad v letošním roce namísto slibovaných 15 mil. korun uvolnil pro obce pouze 5 mil. korun. Většinou obcí tak zůstaly připravené projekty v šuplíku, a zda je budou moci realizovat, je ve hvězdách. Jak jistě víte, letos na podzim proběhnou volby do krajského zastupitelstva, od příštího roku začne fungovat nové rozpočtové určení daní. Je to taktika nebo snad obava pramenící z událostí na středočeském hejtmánství...? Odpověď nikdo nezná.

V každém případě nám již dorazily prostředky na účet a budou využity na **profesionalizaci obecního úřadu** (konečně bude mít obec vlastní počítač (!), tiskárnu a také oboustranný skener). Není to žádné nakupování luxusu, nýbrž je to nutnost. Zákon obcím ukládá vést tzv. spisovou službu, všechny doklady se nyní archivují duplicitně – tj. v papírové i počítačové podobě. Dále bude dovybaven archiv, jistě jste již zaregistrovali **nové sezení pod pergolou** v pivnici, naši sportovci dostanou dárek v podobě **branek na malou kopanou** a největší položkou, na kterou bude dotace použita, je **oprava střechy na hasičské zbrojnici**.

Oprava hasičské zbrojnice

Do hasičské zbrojnice dnes přijde málokdo, aby viděl, co všechno zatékání do zbrojnice způsobilo. Zejména v místě věžičky se zvonek došlo k nebezpečnému „prověšení“ stropu. Kompletní oprava střechy včetně krovu si vyžádá také opravu a zpevnění věnce. V té souvislosti jsme na posledním zasedání zastupitelstva řešili otázku, zda by nebylo účelné při jednom nepořádku provést také opravu zbrojnice jako takové, tj. podříznout, opravit omítky, vyměnit elektroinstalaci. Padly i názory, zda by nebylo lepší zbrojnici celou zbourat a postavit na zelené louce budovu novou. Bohužel na investiční akci takového rozsahu dnes není náš rozpočet připraven. I když je oprava starého na první pohled náročnější než stavět

novostavbu, je v tomto roce finančně únosná, případně ji lze rozdělit do etap. Bylo by netaktické připravit se o poměrně velký skladovací prostor uprostřed obce, který lze v budoucnu využít i pro případné garážování větší techniky. Při současném trendu přehodit maximum povinností v oblasti péče o zeleň a komunikace z kraje na obce, bude možná nezbytné pořídit si v budoucnu traktor či jiný multifunkční stroj.

O technickou spolupráci v přípravě a realizaci jsme opět požádali pana Podzimka. Na základě předběžného rozpočtu pak rozhodneme o dalším postupu prací.

U „koryta“ bude rušno

V tomto měsíci bude poněkud rušněji kolem požární nádrže na Ličně. Parta dobrovolníků pod vedením Tomáše Rukavičky ml. bude provádět

čistění nádrže, přičemž zatrubní vývod z melioračního potrubí tak, aby do nádrže nepřicházel v deštivém období kal a možné chemikálie z polí. Zároveň bude provedena revize stávající kanalizace, která je vedena po dně nádrže, oprava stavidla a vyčištění přepadové šachty. Výsledkem by mělo být výrazné zlepšení kvality vody jak v nádrži (v podstatě do nádrže bude přitékat pouze čistá přepadová voda z prameniště), tak doufejme i v prameništi samém. Současně dojde k úpravě keřové zeleně a vysazení ryb. Byli bychom rádi, kdyby se ličenská nádrž stala místem, kde by se v budoucnu mohly konat rybářské „závody“ a další akce pro děti, aby se sem opět vrátil život a smích. Vždyť fakticky dnes na Ličně trvale žije pouhých 7 – 8 obyvatel.

OBSAH TOHOTO ČÍSLA:

2. SETKÁNÍ S RODÁKY	str. 1
AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY	
Dotace POV, Oprava hasičské zbrojnice	str. 2
U „koryta“ bude rušno	str. 2
Poděkování za všechny dobré rodáky	str. 3
ZACHRAŇME BAČALSKÝ TRANSFORMÁTOR	str. 3
BAČALSKÝM RODÁKŮM, J. Hazdrová	str. 4
RODÁCI VYPRÁVÍ	str. 4
RODÁCI - OHLASY	
Poděkování za čestné občanství, J. Hazdrová	str. 5
Byl jsem nadšen..., F. Tomášek	str. 5
Setkání rodáků a s rodáky se opravdu vydařilo	str. 6
Všichni dobří rodáci, Šolcoví z Liberce	str. 6
Domov, J. V. Sládek - báseň	str. 7
Z ŘEČÍ POD VEŽÍ, Slušný jsi kvůli sobě	str. 7
JE LIBO POCHOUTKU?	
Grilování, Hovězí maso; Čas borůvkových koláčů	str. 8
Pohled na setkání s rodáky ze zákulisí	str. 9
INZERCE	str. 9
ARCHEOLOGICKÁ VYCHÁZKA	
ČEŠOVSKÉ VALY	str. 10
KOMUNIKUJÍCÍ SENIOR	str. 10
JEDE, JEDE MAŠINKA ...	str. 10
KLOBOUKOVKA 2012, Už je to zase tady!	str. 10
POZVÁNKY	str. 11
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	str. 11
2. SETKÁNÍ S RODÁKY	str. 12

Poděkování za všechny dobré rodáky

Závěrem mi dovoluji poděkovat všem rodákům, nerodákům, chalupářům a přátelům Bačalek, kteří se svojí prací zasloužili o skutečně vysokou úroveň tak významné společenské akce, jakou setkání rodáků a přátel bylo. Celkem se na přípravách podílela skoro čtyřicítka lidí. A bylo znát, že to dělají nejen rukama, ale také srdcem. Poděkování patří silákům, kteří připravili celý areál – stavěli stany, sekali trávu, perfektně uklidili celé okolí pivnice. Patří dámám, které vyplely živé ploty, připravily výstavu dobových fotografií, nacvičily s dětmi besídku, dámám a slečnám, jež obsluhovaly více než tři stovky návštěvníků. Patří panu K. K. a Maruše Zelerové za prezentaci svých uměleckých výtvarů, zastupitelům, kteří vytvořili plakáty, doprovodné brožury a v neposlední řadě svůj dík posílám také směrem „do výšin“ za vskutku zázračné rozhrnutí

zamračené oblohy. Myslím, že si každý účastník odnášel velice krásné zážitky a pocity, o čemž svědčí ohlasy, o kterých se dočtete na dalších stránkách tohoto čísla. Přejme si, aby se pocit

sounáležitosti k domovu a vlasti, který jsme prožívali při zpěvu národní hymny pod Lípou domova, neztratil v běhu všedních starostí. **Bačalky beze všech pochyb dokázaly, že jsou domovem dobrých lidí.**

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

ZACHRAŇME BAČALSKÝ TRANSFORMÁTOR

Aneb Bačalky sobě – dobrovolná sbírka

Naše obec se díky své zeměpisné poloze – vždy na okraji panství, okresu a kraje - nikdy nedostala do popředí stavitelského zájmu. Nemáme ani vlastní kostelík, ani tvrz, ani zámek, teď už ani školu a hrozí nám přijít o to poslední, co nás se životem našich předků spojuje – o transformátor u Dupandy.

Stojí sice na pozemku, který patří obci, ovšem jinak je pouhou inventarizační položkou Východočeských energetických závodů a.s. v likvidaci. Ano. Pro pány z VČE je pouhým řádkem na papíru. Pro většinu Bačaláků je ale, myslím, srdeční záležitostí. Stojí tu od r. 1930 – poctivě postavený, dodnes ve velice dobrém stavu. Míjíme ho při cestě do hospůdky, chodívali jsme kolem něho na taneční parket na Dupandu, o velikonocích se za ním scházeli klučičí party, aby si rozdělili vykoledovanou pomlázku. Ke svému původnímu účelu dnes již neslouží. Z pohledu citlivých krajinářů a odborníků je ale **takový transformátor dnes již technickou památkou, která si zaslouží,**

aby se pro ni našlo využití nové, a která má rozhodně právo na život.

Zastupitelstvo obce projevilo o transformátor zájem, požádalo o bezúplatný převod do majetku obce. Odpovědí byl dopis, ve kterém likvidátor VČE oznamuje, že **se bude transformátor bourat. Náklady na likvidaci transformátoru budou činit cca 50.000,-- korun.** Zastupitelstvo na svém dubnovém zasedání pověřilo starostku, aby informovala likvidátora, že máme o stavbu zájem, a aby zjistila, za jakých podmínek je převod možný. Ačkoli přišla odpověď z Hradce Králové, spíš by na obálce v kolonce odesílatel mělo být napsáno Kocourkov. Likvidátor VČE (tedy bývalého státního podniku) se musí přísně držet zákona a nemůže nám bezúplatně transformátor převést, nýbrž nám ho může pouze prodat za odhadní cenu. Znalecký posudek zní **Kč 34.700,--**. Málo je platný náš argument, že bezúplatným převodem ušetříme státu oněch 50.000,-- za zbourání. Výjimky pan ministr Kalousek nepovoluje. Je to dost vysoká cena pro obecní rozpočet, **ještě vyšší je ztráta, kterou Bačalky a Bačaláci utrpí, pokud bude zbourán.**

V republice existuje spousta obcí, které našly velice **atraktivní využití pro staré transformátory** – nádherný orloj v Kryštofově údolí, malá technická muzea, rozhledny. Posledně jmenované využití u nás možné není, jistě se ale časem zrodí dobrý nápad, jak Bačalky pomocí transformátoru zkulturnit a jak z něho udělat třeba turistickou atrakci, která k nám přivede nové návštěvníky. **Něco zbourat, zničit – to je velice jednoduché, je to otázka pár chvil. Něco pěkného smysluplného vybudovat – to je úkol pro celou generaci.**

Proto – **nenechme si transformátor vzít a každý podle svých schopností pomozme finančním příspěvkem na jeho odkoupení. Občanské sdružení Občané Bačalek a Lična proto prosí každého občana Bačalek a všechny chalupáře a přátele, kterým není osud transformátoru lhostejný, aby přispěl do dobrovolné sbírky se jménem „TRANSFORMÁTOR“.** Výtěžek sbírky bude poté jako dar předán Obci Bačalky ke spolufinancování koupě transformátoru.

Svoje příspěvky, prosím, předejte v hotovosti Pavle Kaprasové, a to do 31.července 2012.

Pokud bude Váš dar vyšší než Kč 1.000,-- , může jej **darovat přímo Obci Bačalky**, která vám na přijetí daru vystaví potvrzení, na základě kterého můžete uplatnit slevu na dani z příjmu.

Nic už nezmůžeme s faktem, že jsme kdysi přišli o školu. Přesto to většinu z nás trápí. V případě transformátoru dnes až tak úplně bezmocní nejsme. Jeho osud je v rukou náš všech. Nechtějme, aby nám naši lhostejnost a neschopnost jednou vyčítaly naše děti.

P. Kaprasová

BAČALSKÝM RODÁKŮM

Jiřina Hazdrová

Vy bačalští rodáci - toulaví jak ptáci,
po světě se rozlétli.
Však to svoje hnízdo rodné
nikdy jste si nespletli.

Zastavte se na chvilinku,
vzpomeňte si na maminku,
tatínka i bratry své,
sestřičky též upřímné,
na ty chvíle nezbedné.

Trochu lásky, když jste chtěli,
u rodičů jste vždy měli.
Potom přišly chvíle vážné,
škola, život, nepohoda,
uteklo to jako voda.
Na roky ty i dnešní den
vzpomínky nám zbudou jen.

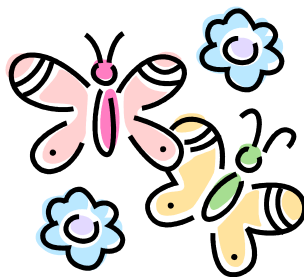
Kamarády dosud máte,
občas se i potkáváte
v časech slavných jako dnes,
vždyť se sešla celá ves!

Až přejdou roky, přejde čas,
sejdeme se tady zas.
I když vesnička tak malá,
šest století přežívala!
Chráníme jí, pečujeme,
protože ji milujeme.

Stále jsou to Bačalky,
Ovšem ale bez čárky.

Přednesem této básně zahájila Nela Preisová odpolední společný program u příležitosti setkání s rodáky. Následně se bačalské děti a jejich přátelé představili za hudebního doprovodu pana učitele Petra Kůse malým pásmem písniček a básní.

Během tohoto vystoupení také paní starostka a místostarostka přivítaly nové občánky obce. Přímou na pódiu Nikol Tomkovou rodičů Ludmily Šidlové a Václava Tomka, později odpoledne pak Elišku Vondráčkovou, dcerku Lucie Nešněrové a Michala Vondráčka.

RODÁCI VYPRÁVÍ

Jedno z ocenění „čestný občan Bačalek“, která se předávala na setkání rodáků 9. června 2012, bylo uděleno paní **PhDr. Vladimíře Gebhartové** – spisovatelce, novinářce a pedagožce. Využili jsme příležitosti k rozhovoru a rádi čtenářům Pramínku jeho přepis přinášíme.

Paní doktorko, v našem časopise jsme vás ve vašem medailonu označili jako „sluníčková“. Můžete našim čtenářům vysvětlit, čím jste si tento přívlastek zasloužila?

Sluníčková je víc než krásný přívlastek. Jestli si ho zasloužím? Snad tím, že jsem 12 let dělala šéfredaktorku dětského časopisu Sluníčko, kde jsem konečně uplatnila i znalost dětské literatury. Tou jsem se zabývala od vysokoškolských studentských let, ale na předchozím pracovišti, tj. na filosofické fakultě UK, jako předmět tehdy nefigurovala, tak jsem tuto specializaci měla vlastně „navíc“. Do Sluníčka, tedy do vydavatelství Mladá fronta, jsem přišla v roce 1973, byl to tak trochu nucený odchod z politicky sankcionované fakulty, ale odchod do oázy dětského světa a umění. Dívám-li se nazpět, bylo to asi mé pracovní nejkrásnější období. Zanícené, tvůrčí, plné přátelských vztahů a spolupráce. Protože jsme byli vydavatelství, nikoli nakladatelství, mohli jsme otiskovat i nežadané autory (Josef Brukner, Jan Vodňanský, Pavel Šrut aj.), v redakční radě aktivně „zasedali“ přední umělci a zkušení odborníci, např. Eduard Petiška, Radek Pilař, Eva Opravilová, Marie Kšajtová. Jezdili jsme na besedy v mateřských školách po celé republice, zvýšili jsme náklad až na 300 tisíc výtisků, takže jsme skoro konkurovali tehdy populárnímu časopisu Mladý svět.

Kromě šéfredaktorství časopisu Sluníčko jste zároveň působila jako spisovatelka dětských knížek, ale také knih odborných, věnovaných pedagogice předškolního věku, zároveň jste přednášela na univerzitě. Nebylo toho na vás trochu moc?

A doma jsem k tomu všemu měla dvě pubertářky a jedno batole, ke Sluníčku řady čítanek a různých článků. Jak jsem to stíhala? Dnes už ani nevím, snad díky mé pozitivní povaze a rodinné výchově.

Jak vzpomínáte na své rané dětství prožité na Bačalkách a co vás formovalo pro vaši celoživotní profesi?

Jak víte, do šesti let mě vychovávala babička, vdova na výminku, s malou penzí a kouskem políčka, maminka přicházela na Bačalky za mnou jen občas, jak ji „páni“ dali volno, sloužila v různých domácnostech, naposled v Libáni v restauraci, kde ji poznal – okatou a tmavovlasou Růženku – i můj pozdější otčím (pekař Frýba-pozn. redakce). Byl na mě hodný, ale přísný, zejména mi neslevil nic z povinností pro školu. I později, když jsem třeba na gymnaziu fňukala, že toho mám moc atp., vždy jen odpovídal: „Chtělas študovat, tak študuj!“, nebo „Nezajímá mě, kdo ještě dostal horší známku, říkej mi ty lepší!“ Nebo z legrace: „Trp kozáče, budeš a(o)tamanem!“ Ovšem: byl to on, kdo mě na bačalské návsi svezl tehdy asi vypůjčenou škodovkou (začátek 30. let!), a byl to on, kdo mi dal první leporelo, a v roce 1946 mi přivezl z Prahy Benešovy Paměti a Horovu sbírku Proud! To už bylo v Hostinném. Ještě v Libáni, za války, měla jsem nějakou žloutenku po mnou už nenáviděném králíčím mase, jiné jsme neměli, seděl u mé postele a předčítal mi Jiráskovy Psohlavce.

A jakou roli ve vašem životě hrála vaše babička – Aninka Zapadlíková? Jak na ni vzpomínáte?

Babička mi zase koupila asi dvě knížky od Boženy Němcové, jedna byla Pohorská vesnice. Už na Bačalkách jsem babičce „četla“ z Listů paní a dívek, jestli to čtení bylo doopravdické, nebo jsem si přimýšlela, to už nevím. A zase: šly jsme spolu do Vlčího pole, kde ona se narodila, jedna teta tam dělala klíčnici v zámku „nějakejch Taliánů“. Cesta byla dost dlouhá, kuňkla jsem: „Já mám žízeň“ – a babička nato: „Vyplázni jazyk! Máš ho mokrej, tak pojď!“ Nebo jindy: „Tak si dej nohy křížem!“ – ale dost, vypadá to, jako by mě neměla ráda. Opak je, samozřejmě, pravdou, a já jí vděčím za svůj „grunt“. Jako kmotra mě nesla ve vlnáku začátkem ledna 1934 do Osenic ke křtu, v kapse měla napsané mé křestní jméno. Aby to nepopletla. Nahluchlý byl asi ale pan děkan, velebný pán, protože mi místo prvního ledna napsal čtvrtého, a když ho babička na to upozornila, řekl, že „v matrice se nesmí škrtat a aspoň bude děvče o tři dny mladší“...

Nejen o tři dny. Soudě podle mladického náhledu na svět, optimismu a energie, s jakou paní dr. Gebhartová vypravuje, je mladší spíš o tři desetiletí. Popřejme jí hodně zdraví a elánu do další práce a snad brzy na Bačalkách nashledanou.

zpracovala P. Kaprasová

RODÁCI - OHLASY

Poděkování za čestné občanství

Vážení bačalští občané, jsem šťastna, že mohu za svého dávno zesnulého tatínka Josefa Kopeckého, řídícího na zdejší bývalé škole, převzít ocenění za jeho poctivou práci, po níž nám stopy ještě do dneška zůstávají. Toto uznání si on určitě zasloužil nejen proto, že léta zveleboval naši vesničku, ale i pomáhal všem občanům svými radami, skutky i prací. Měl velmi rád zdejší lidi i jejich děti. Těm svým přístupem a povahou předával školní vědomosti, kulturu i zábavu. Děkuji proto za hlasování, které od Vás obdržel, a děkuji zdejšímu obecnímu zastupitelstvu, jež ho po uvážení k jeho poctě navrhlo a uskutečnilo.

Jiřina Hazdrová, jeho dcera

Květina jako mikrofon při zkoušce na vystoupení a po vystoupení 9. 6. 2012 párek v rohlíku na posilněnou.

Byl jsem nadšen ...

Vážená paní starostko a vážená paní místostarostko, v sobotu 9. června 2012 jsem se zúčastnil setkání rodáků obcí Bačalky a Lično. Uspořádáním, programem a atmosférou jsem byl naprosto nadšen. V průběhu programu jsem se přesvědčil o tom, jak zásluhou akcí jste pro své rodáky připravily. Je jen velice málo obcí, které tímto způsobem dbají o své spoluobčany. Spokojenost byla patrná na všech přítomných.

Já jsem se narodil na Bačalkách 19. 1. 1937 v domku čp. 17, který se nacházel nad místem konání setkání a který je dnes nahrazen novou přestavbou. Můj starší bratr Jaroslav, který se pro nemoc nemohl zúčastnit, se zde narodil v r. 1927 stejně jako pan Josef Maršík. Ke konci války byli velkými kamarády, protože je spojovala hudba. Osud naší rodinu zaval po válce do pohraničí, kde žijeme dodnes. S úctou

František Tomášek, Frýdlant

Setkání rodáků a s rodáky se opravdu vydáři

V sobotu 9. června 2012 se uskutečnilo 2. setkání rodáků obcí Bačalky a Lično. Příprava na setkání trvala skoro půl roku a zúčastnilo se jí aktivně přes 20 lidí. Museli jsme zajistit nejen dobrou zábavu, příjemný program, slavnostní atmosféru, ale také dostatečný prostor pro umístění 200 až 300 lidí, které jsme očekávali. Nakonec se jich přišlo k nám podívat přes 350. Ty bylo také třeba nakrmit a uhasit jejich žízeň, a posléze odklidit vše, co zůstává po každé návštěvě. K tanci i pro zábavu hrály dvě kapely, velkou radost udělaly všem přítomným bačalské děti, které pod vedením maminek a J. Rukavičkové nacvičily krátké pásmo básní a písniček. Velkou radost a potěchu přinesli organizátoři také 4 rodákům, kteří získali titul "čestný občan obce Bačalky". Byli to (v abecedním pořadí): PhDr. Vladimíra Gebhartová, Břetislav Jan Flemr – in memoriam, Josef Kopecký - in memoriam, pplk. Josef Maršík. Jejich medailonky přinesl Pramínek a ještě několikrát připomene jejich životní úspěchy i vzpomínky na rodné Bačalky. Hned na druhý den začaly docházet ohlasy písemně, i když osobní ohlasy jsme zaznamenali hned na místě. Takto se vyjádřil např. čestný host - bývalý poradce prezidenta Havla pan PhDr. Jan Šolc:

Naši milí, tak dneska to opravdu nemělo chybu. Pokud se něco blíží dokonalosti v živelnosti, tak právě dnes. Děkujeme za ty zážitky i za vaše přátelství. Obdivujeme vás, jak jste špacírovým krokem zvládli to vypětí. Jana a Honza Šolcovi

A takto další host, primářka oddělení hematologie Klauďánovy nemocnice v Mladé Boleslavi paní MUDr. Obernauerová, napsala:

Vážená paní doktorko, ještě jednou Vám oba moc děkujeme za krásný den nabitý mnoha příjemnými zážitky - od roztomilých dětí, přes vzpomínku na ty starší, hluboký zážitek při křtu lípy s hymnou, kterou jsem již dlouho nezpívala, úžasný pocit - ohromující pocit, kolik lidí stálo jako jeden šik při jejich tónech z tak malinké vesničky, jakou jsou Bačalky, přes báječné menu, až po milé osoby, se kterými jsem se setkala u Vás. Opravdu to byl báječný den a moc za něj děkujeme. MUDr. Jarka Obernauerová s přítelem

A takto další účastník, paní Hrabáková:

Udělal jste obrovský kus práce, nestačila jsem žasnout. Jste bezvadná parta. Z počátku jsem nevěřila, že ty stany zaplníte, ale pak jste museli ještě stoly a židle přidat. I ten déšť nádherně pročistil vzduch a za ním slunce jako na objednávku. Oldřiška

sestavila A. Varhanová

Všichni dobří rodáci

Od rodáckého srazu Bačaláků a Ličenačků na louce za hospodou uběhl týden a my se vracíme se ženou vzpomínkami do toho jedinečného sobotního odpoledne.

Úspěch akce byl předznamenán už z hůry, deset minut před třináctou hodinou ustal liják a ve chvíli zahájení už vysvitlo slunce. Člověk se musel zamyslet, jestli je to všechno jenom náhoda...

Pořadatelé i aktivisté, především „tentáci“ – to jsou ti, co staví cirkusové stany – odvedli velký kus práce už během celého pátku.

Co bylo vlastně na té vaší slavnosti tak jedinečné? Že jste byli v duchu tradice opravdu tvořiví „z vlastních zdrojů“ a neimportovali jste zábavu rádobu městskou, tedy komerční.

Pro každé dítě na pódiu byl náš potlesk za písničky a básničky slavnostní chvílí pro celý život.

Prvně byli jmenováni a oslaveni čtyři čestní občané a věru se mají vaše vsi čím chlubit a komu poděkovat.

Výstavku řezb pana Karla Kopeckého a šperků paní Marie Zelerové jsme si prošli dvakrát a

nešetřili jsme uznáním: „Kdyby tak každá obec měla ve svém středu...“

Svorníkem vši slávy ovšem bylo pokřtění té lipky, co přečkala svou první zimu a rozkošatila se jakoby k prvním narozeninám.

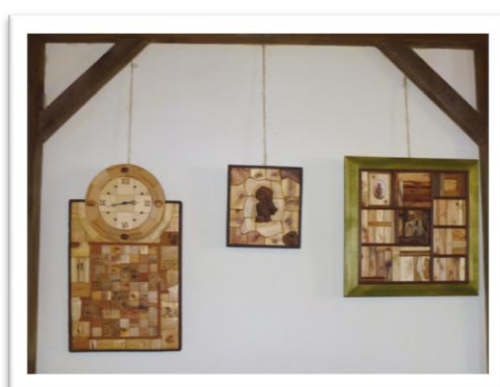
Naši předkové věřili, že v korunách lip přebývají dobří duchové, proto s nemocemi usedali k jejich kmenům. Vyznávám, že jsem si velmi vážil té pocty být kmotrem „Lípy domova“ a podíval se pak pln okouzlení do jejího nově rozvitého listoví.

S Janou jsme si doma řekli, že nás ta lípa asi připoutala k Bačalkám i Ličnu natrvalo.

Ba ne, byli to lidé a vaši skvělí předáci a nadšení aktivisté, s nimiž souzníme – a lípa je toho všeho posvátným sybolem. Vždyť všichni v téhle zemi pocházíme z venkova, jsme ze selského rodu, a na vsi i za krátký čas nabere novou sílu i radost. Je snad pravda, co řekl velký Francouz Rousseau, že „města jsou propasti, kam se propadlo lidstvo“? Přiznám se, na louce za „Bačou“, kde voněl guláš, a hrála dechovka, mi to znovu přišlo na mysl.

Mějte, přátelé, dobrý rok a mějme na paměti, že domov je místem, kam se vracíme.

PhDr. Jan a Jana Šolcovi z Liberce

Josef Václav Sládek

Domov

Domove, domove
drahý a jediný,
nejdražší, nejsladší
nad světa končiny.

Nejdražší, nejsladší
na světě ze všeho,
daný mi v kolébce
od Boha samého.

A kdybych ve světě
byl i ten nejchudší,
ty's mi dán za poklad
v matčině náručí.

Jinde jsou krásnější,
jinde jsou šťastnější,
ale ty's nad všechny
vlasti mi milejší.

Před mořem, za mořem
nenajdu takové,
jako ty, milený
český můj domove!

Tuto báseň nám přednesla Nela Preisová u Lípy domova.

Z ŘEČÍ POD VĚŽÍ

Slušný jsi kvůli sobě

Je to osmnáct let, co jsem narychlo přiletěl do Londýna ke krátkému jednání. A ještě do večere jsem vyslechl snad třikrát zvěst, která předchozího dne vzrušila ostrovní metropoli. Sotva zástupce nejvyššího královského prokurátora ráno zaparkoval před jedním z londýnských nádraží, přistoupila k okénku jeho vozu dívka. Ne nadlouho, snad na tři minuty. Už ale poledník o ní napsal, že „byla sice velmi krásná, ale kandidovat do parlamentu by nemohla“. Týž list hned uvedl na prostřední dvoustraně fotoreportáž, na které bylo vidět i víc. A pan prokurátor neprodleně rezignoval ještě ve večerních televizních zprávách. Omluvil se divákům, pokud prý zklamal jejich důvěru, tak že je mu to líto a že odchází do advokacie. Podotýkám, že se vůbec nesnažil o té věci mlžit, natož aby se bránil. Neříkal novinářům, „ale jděte, to byla spolužačka mé dcery a potřebovala právní radu“. A ani si nevymýšlel, že se ho ptala na nejkratší cestu k Admiraltě. Když ten příběh vyprávím doma, lidi se mě nejčastěji zeptají, kdy to takhle bude i u nás. Mě zase nejvíc zajímalo, jak reagovali Britové. „No je to sportsmen a jestli mě potká něco nemilého, tak ten mě bude obhajovat.“ I taková reakce zazněla. Řeknete si po česku: „Nepřehnal to trochu, vždyť se zase tolik nestalo...“ Kdepak s tímhle na Brity, tam se hraje fair play už staletí.

Slušnost je zatraceně složitá věc, pojem, který se i nesnadno definuje a marně byste hledali jeho výklad v naučných slovnících. V naší domovině zato slýcháme nadměrně slova mravnost, morálka a etika, ale slušnost

nějak vychází z frekvence. Ubývá jí prý i ve světě, ani ne tak mezi tebou a mnou, ale ve veřejném prostoru. Slušnost totiž nikdy nebyla ustavena, do jejího okruhu jsme se narodili a byla udržována institucí rodičovskou i prarodičovskou včetně tet a učitelů, starších kamarádů, trenérů... Slušnost bývala zaručována *řádem skutečnosti* jako něčím nezměnitelným. A dnes všude ustupuje pouhé zákonnosti. Zákon nestačí, on nám ve všech situacích nenapoví jak konat, jenom pozvedá ukazovák, co se nesmí. A to je málo pro kulturu společnosti i pro pokrok. Už proto, že o slušnost se staráme všichni, bývá všeobecně přijímána a obhajována. O dodržování zákonnosti se naopak starají jenom osoby pověřené. Chápete to manko?

Tenhle zběsilý trend na právo započal v Americe, která stojí nejen na právu, ale zejména na právnících. Jste-li bohat, pozvete si k obhájce své věci nejlepšího právníka a on přiletí k vašemu soudnímu stání přes tři státy. Tady nám ta demokracie trochu drhne, pravda – ale co je dokonalé? Takže, když už toho bylo v amerických luzích *moc*, tak Jimmy Carter, když kandidoval na prezidenta USA, v kampani uspěl volebním heslem: „Jsem katolík a nejsem právník.“ Jednomu našemu diplomatovi zase babička vštěpovala metodou gramodesky: „Slušný jsi kvůli sobě, pamatuj – jenom kvůli sobě!“ Nijak si tím neubližil, skončil jako kulturní atašé v Paříži. Být slušným je důležité, v Londýně i v Paříži.

Vínšuju slunečné dny a děkuji za milé pozvání na setkání s vašimi rodáky. Bylo u vás krásně!

Váš Honza Šolc

Velkého Einsteina před dvanácti lety zvolili v anketě **mužem století**. Tenhle zákonodárce relativity pravil něco pozoruhodného i o zákonu šťastné existence nás lidí, a to že jedině zlepšení vztahů mezi námi navzájem nás může vyvést ze zmatků, které zachvátily civilizaci. Je to jenom na nás a netřeba pro to žádnou dotaci z EU.

Sám Aristoteles, pokládáný za největšího z filozofů a za zakladatele celé vědy, dokonce určil, že *vztah je jedním ze čtyř nejdůležitějších významů vůbec*. A dále prohlásil – i pro Bačalky šité na míru: *Obec je nejvyšší formou mravnosti*. To znamená, že je sice hezké, že jsem pozorný ke své ženě, svým dětem a ke svému psovi, ale je to málo. Aby zákon dobra začal působit a oblažoval svět, měl bych svou dobrou vůli rozšířit i za plot k sousedovi a na horní konec obce. Prostě musí být žita rovnice, že „já je ten druhý“, a tak se k němu musím chovat jako k sobě samému.

Měl bych pochválit sousedovi novou lomenici, úrodu meruněk, nezávidět mu výlet s rodinou do Egypta, pomoci mu s plotem a přát mu úspěch, i když mně se zrovna nedaří. Jednou větou poprat se v sobě s tou českou závislostí a poslat ji za vrata.

Trocha moudrosti, kterou nám škola možná zatajila, může po rodáckém srazu jen prospět.

Alena Varhanová

JE LIBO POCHOUTKU?

Grilování

Grilovat lze maso, ryby, uzeniny, ale také zeleninu, ovoce nebo houby.

1. Před grilováním naložte maso do marinády minimálně na 2–3 hodiny.
2. Grilovací mřížku či rošt před použitím dobře očistěte a potřete olejem.
3. K marinování používejte skleněné, porcelánové, plastové nebo nerezové nádoby. Nikdy hliník nebo obyčejné železo – maso by mohlo chutnat po kovu, protože marinády obvykle mívají kyselé pH.
4. Na obracení masa používejte kuchyňské kleště nebo lopatku – ne vidličku, protože maso po propíchnutí ztrácí šťávu.
5. Během grilování potřete maso zbytkem marinády, olejem nebo rozpuštěným máslem.
6. Mějte vždy předem připravené potřebné nádobí a přístroje, maso se má podávat okamžitě po grilování.
7. Grilujte pouze libové maso, z tlustého masa bude unikat tuk a uhlí by pak více hořelo. Pokud se to přece jen stane, uhasťte oheň vodou s octem v poměru 5:1.
8. U kuřecích prsou zkrátíte dobu grilování, když maso nejdříve dáte mezi dvě fólie a naklepete.
9. Nakonec vždy řádně očistěte gril, nejlépe drátěným kartáčem. Co nelze odstranit kartáčem, nechte odmočit ve vodě.
10. Nebojte se experimentovat s různými přísadami. Grilování nabízí spoustu možností a chuťových kombinací.

Co se týče vybavení, není třeba utrácet za drahé grilovací zařízení. V podstatě stačí drátěná mřížka, kterou umístíme nad rozžhavené dřevěné uhlí. Při grilování počkáme, až uhlí přestane kouřit a je rozžhavené. Grilovat se dá také na leštěných kamenech, kde grilovaný pokrm je oddělen od ohně.

Nejčastěji samozřejmě grilujeme maso. Úpravu masa ohněm, máme v genech již od počátku lidstva. Tisíce let potvrdilo, že je to cesta správná. Proč by nám to jinak chutnalo. Výběr masa a příprava pro grilování je nejdůležitější část. Pro všechny druhy masa platí. Nerozmrazujeme v mikrovlnce. Maso necháme rozmraznout při poko-

jové teplotě a zajistíme, aby rozmražená voda odtékala, třeba položením na síťku.

Nesolíme, maso vylučuje vodu a povrch masa je pak trvale mokrá. Nemůže pak vzniknout karamel, který dává masu krásnou zlatavou barvu. Důležité také je, často obracet maso aby tuk nestékal do ohně. Dochází pak ke vznícení a spálení masa. Maso můžeme zabalit do alobalu, nebo použít kombinovaný gril, kde tuk odtéká mimo ohniště. Místo solení marinujeme. Hlavní úspěch při grilování, je příprava masa a marinování. Marinování shrneme v samostatné kapitole. Jednoduchým základem je olej s kořením, nebo bílý jogurt.

Hovězí maso

Hovězí maso je díky své výborné chuti ke grilování předurčeno. Předpokladem je ale vyšší kvalita masa. Zadní hovězí s mramorovanou strukturou. Dále pak ořech, který neobsahuje tuk, a stejky jsou obzvláště šťavnaté. Panuje názor, že hovězí maso je příliš tuhé. Je pravda, že v našich prodejnách si stále nelze vybrat pro grilování maso nejvhodnější. Občas se dá koupit maso z Argentiny nebo dalších zemí severní Ameriky, kde toto maso je hlavní k úpravě na grilu. Hovězí maso se konzumuje polosyrové. Vnitřní teplota by neměla přesáhnout 60°C. Poté už dochází ke koagulaci bílkovin a maso pak připomíná podešev. Hovězí maso je v tomto ohledu nejcitlivější. Hovězí maso určené na grilování netřeba nakládat, maximálně je můžete 2 hodiny předem posypat a namasírovat směsí vybraných koření. Výborný je čerstvý tymián. Citronová šťáva maso zjemní, naruší vazby mezi jednotlivými vlákny. Nebojte se dostatečně silných plátků, klidně vybírejte kousky o síle až 2,5 cm. Tepelně upravené pak budou uvnitř pěkně červené. Takové maso nikdy nerozklepávejte paličkou, naopak by si mělo zachovat původní strukturu. Maximálně lze použít drezírovací nůž, který povrch rozruší a vpraví do masa směs bylinek, která ulpěla na povrchu. Teplota v úrovni roštu by se měla pohybovat na začátku grilování okolo 300°C. Poznáte to tak, že neudržíte nad rostem dlaň déle než 2 sekundy. Udržíte-li déle, potom je třeba pokračovat ve žhavení. Při obracení do masa nepíchejte. Opět byste přišli o drahocennou šťávu. Při obracení používejte zásadně kleště. Maso rovněž neobracejte příliš často! Jakmile je maso hotové, nechte je krátce "odpočinout" (max. 10 minut) v misce pod pokličkou. Šťáva se lépe vstřebá a maso bude chutnější. Před podáváním položte na každý steak kousek másla pokojové teploty. Může být i bylinkové.

zpracoval Sl. Zeler

Čas borůvkových koláčů...

Z horních Bačalek se mi donesly zpráv o úžasných koláčcích, jejichž těstíčko nejlépe doplňuje ovocná náplň. Není jasno, zda recept pochází od paní Rudolfově či Navrátilové, a tak jsem jej nazvala **Rychlé koláčky nekynuté hornobačalské**: z těsta (500g polohrubé mouky, 1 šlehačka, 30g droždí, 1 máslo nebo Hera, špetka soli) hned po vypracování tvoříme kuličky, zploštíme, vytvoříme důlek a naplníme náplní podle chuti. Lze sypat i žmolencou či tvořit vázané. Hned pečeme při 180°C.

J. Rukavičková

Pohled na setkání s rodáky ze zákulisí

Pan dr. Šolc velice výstižně pojmenoval naše počínání při setkání s rodáky a podobných akcích - dokonalost v živelnosti. Tak jako v běžném životě si můžeme dopředu připravit spoustu věcí, podmínek a detailů, v den „D“ musíme akceptovat přítomný okamžik a „vařit“ z toho co zrovinka přichází a je k dispozici. Děkuji, že naše starostka Pavla Kaprasová ovládá umění kormidlovat živelnost nejen účinkujících a svou režií dát akcím rám dokonalosti.

Jak to vlastně bylo o rodácích. Ti, co pozorně čtou program akcí, jistě postřehli, že došlo ke změně a i ke zpoždění zahájení.

„Teto, v kolik se pro nás stavíš?“, volala mi Nelča Preisová. Podle plánu odpovídám: „Ve 12 hodin.“ Pak jsem však pohlédla na šaty, chtěly by vzadu ještě trochu přezehlít a posunula jsem ještě domluvený čas přesunu k pivnici na 12:15hod. Mé puntičkářské sklony dostaly lekci! Právě během těch osudových 15 minut připlul onen černý mračoun s ještě poměrně tenkými špagáty vody. Co se dá dělat, deštník do ruky. Právě přežehleným a provlhkým šatům jsem usednutím do sedačky auta vtiskla na zadní straně pěkný mačkaný efekt. Nastoupit do auta se dole na Bačalkách ještě dalo, ale přestože nad kopcem směrem k Veselici prosvítala jasná obloha, u pivnice vylézt nešlo bez vyhnutí se promoknutí až na kůži. Uvěznění v autě živlem vody jsme pozorovali jak Tibor Král koštětem „pádluje“ a snaží se uhájit přední vchod před proudy vody. Očekávajíc brzkou změnu jsem jela otočit auto kolem požární zbrojnice, abychom mohli čekat na okamžik výsadku v opačném směru jízdy, mít auto připravené na další kolo svozu. Ještě pár dlouhých minut jsme poslouchali bubnování maxikapek na kapotu auta než se dalo s lehkým promočením přesunout do pivnice. Obtelefonovávala jsem rodiče, ať s dětmi přijdou, až se obloha vypláče a stačí až na hlavní vystoupení před 14 hodinou, neboť plánovanou zkoušku ve 12:30hod stejně nelze zrealizovat. S panem učitelem jsme si od kapely vypůjčili 5 mikrofónů a zkoušeli, jak budou potřeba postavit pro vystoupení dětí. Na úzkém pódiu začalo být těsně, kapele moc mikrofónů nezbyvalo, a to měla ona zahajovat odpolední program. Vrátit hudebníkům mikrofony nastavené pro děti zpět a před 14hodinou je znovu aranžovat nám přišlo ve stísněných podmínkách zbytečně krkolomné. Proto jsem navrhla změnu a vystoupením dětí program zahájit. Paní starostka se nezalekla, zvážila, co

jak na sebe navazuje a změnu přijala. Nastalo opět telefonování maminkám ve stylu „odvolávám, co jsem odvolal a slibuji, co jsem slíbil“: „Přijďte co nejdříve, budeme už vystupovat“! Nelča Preisová zahájila odpoledne básni paní Hazdrové. V okamžik, kdy mi předala paní starostka slovo, mi přišlo nevhodné pokračovat v řečnění a přednést plánované přivítání, proto jsem „odmávla“, ať děti pokračují svým vystoupením. Nedošlo tak na mé malé přivítání rodáků – od zástupce „náplav“. Ač jsem si přivítání připravila kratičké, je od srdce a asi by mi slova vázla v krku. Také asi proto na něj při setkání nedošlo. Domnívám se, že jeho obsah je stále aktuální a tak vám jej přináším prostřednictvím Pramínku.

Milí zdejší rodáci, hosté a přátelé Bačalek!

Byla jsem požádána, abych vás přivítala coby zástupce těch, kteří se na Bačalky přistěhovali.

Bude tomu 15 let, co zde žiji. Vyrůstala jsem na vesnici, přesto se mne můj muž často ptal, zda se mi na zapadlých Bačalkách líbí. Odpovídala jsem, ano, je tu blízko les, teplý jižní svah, krásný výhled, avšak důležitější než místo, je pro mne domov vytvořený z hezkých vztahů s Tebou, dětmi a blízkými.

Pak jsem začala blíže poznávat zdejší usedlíky i chalupáře. Okruh hezkých vztahů se mi rozšířil a místní lidé mi najednou vklouzli do mého pojmu domova. Musela jsem si přiznat, že zapouštím kořeny, že Bačalky začínám mít čím dál víc ráda a dost by mne bolelo, pokud bych je měla opustit. Ráda cestuji, ale prosím osud, aby můj domov už zůstal na svém místě, zde na Bačalkách. Zda jsem náplava či ne, na to si každý musí odpovědět sám, já se tu cítím doma. Děkuji všem, kteří zde v minulosti vytvořili základy pro dobré soužití a všem současníkům, kteří mají dobrou vůli zde radostně a tvořivě žít.

Srdečně vás zde všechny vítám.

J. Rukavičková

INZERCE

Prodáme drobný kamenný štěrk na zpevnění vjezdu do dvora, cesty či parkovacího místa, který nám zbyl po stavbě. Celkově je ho přes 2 m³. Cena nákupní 800,- Kč/m³ (+ doprava). Převoz po Bačalkách pomůžeme zajistit. Celkově požadujeme jen cenu štěrku, tj. 1600,- Kč. Volejte na tel.: 602 276 027, nebo se přijďte podívat. Varhanovi, Bačalky 41.

ARCHEOLOGICKÁ VYCHÁZKA – ČEŠOVSKÉ VALY

V sobotu 16. června se uskutečnila další vycházka s archeoložkou PhDr. Ulrychovou. Z obce Češov nás zavedla do nedalekého lesa přes náhorní planinu, abychom nahlédli do dávné historie. Podle nálezů tento kout země trvale osídlili lidé již před 8 tisíci lety. Vystřídali se zde Keltové, Jan Žižka se svým vojskem i vojska Švédů. Všichni navršenou zeminu (češovské valy) nejen využívali, ale také dostavovali, upravovali a využívali nejen k obraně, ale též k zajištění svého živobytí. Pokud byste hledali tento kout země, zajed'te si do obce Češov a vydejte se po značené stezce. Povedou vás dále též informační tabule, jako je tato.

A. Varhanová

KOMUNIKUJÍCÍ SENIOR

Poslední červnový týden mají děti základních škol již oddych od učení a provádí většinou údržbu učebnic, pomůcek, školy. Těší se na prázdniny a chystají dárky pro učitele a kamarády. U nás na Bačalkách se však ze salonku pivnice linula silně soustředěná atmosféra a hrstka statečných se učila proniknout do tajů počítačové techniky. Držme jim palce, ať nával informací plně vstřebají. Doufám, že přestože budou s počítačovou technikou dobří kamarádi, odlepí se od displejů a emailových zpráv od vnoučat a přijdou „pobejt“ a prohodit slůvko do pivnice za kamarády, pěkně „z očí do očí“.

J. Rukavičková

JEDE, JEDE MAŠINKA...

... nekouří se jí z komínka. Ale už ten fakt, že opět JEDE, je velké pozitivum pro prázdninové výletníky. Soukromá železniční společnost MBM rail, s.r.o. zahájí **30. června 2012 prázdninový provoz, který opět propojí místa Mladá Boleslav – Bakov n.J. – Dolní Bousov – Sobotka – Dětenice – Kopidlno – Jičín** a umožní tak trochu jiný pohled na krajinu Českého ráje a okolí. Dráha bude v provozu **do 26. srpna 2012**. Na koleje budou nasazeny polohistorické vagóny, rychlost určitě nebude odpovídat francouzskému TGV, nýbrž jízda bude ryze vyhlídková. Jízdní řád je umístěn na úřední desce a na našich obecních webovkách.

Děti těšte se! – plánujeme pro vás a vaše rodiče **bačalský turistický výlet do Českého ráje** s batohem přes rameno, velkou svačinou a ještě větším překvapením. Tak už si s předstihem rozšlápněte nové pohorky!

P. Kaprasová

KLOBOUKOVKA 2012

Už je to zase tady!

Milí občané, pánové, dámy a děti. Poznáváte tuto vaši milou soupeřku na obrázku? No přece královna Alžběta II., která oslavila 60. výročí své vlády ve Velké Británii. Je již sice v letech, ale kloboučky nadále nosí a sluší jí. Jak to vidíte na obrázku. Má je posazené na hlavě při všech příležitostech a pečlivě upravených kadeřích. Ale jak pozoruji, nemění u nich fazonu, pouze je přizpůsobuje barvě svého oblečení.

To zase naše dámy v minulé soutěži je uměly náležitě ozdobit. Jejich hlavinky zářily pod širáky i neširáky ozdobené vším možným i nemožným. S hrdostí je předváděly, padla i první cena. Ale musí se přiznat, že tu onu první cenu měly dostat všechny. A to za fantastické nápady v různých úpravách. Nestáčili jsme je obdivovat. Zvláště pak mnohdy kritičtí pánové, i když i oni se ve velkém zastoupení dovedli v kloboucích náležitě předvést. A ne jen tak v ledajakých. Však jim také dodávaly důstojnost. To zase ocenily ženy. A děti byly v této parádě velmi roztomilé. No bylo to krásné!

A na to všechno se můžeme opět těšit dne **14.července 2012**. Bude to program pro všechny – děti i dospělé s živou hudbou a přehlídkou. Pamatujte na to již nyní, čas nám letí, ať se můžeme včas připravit a dobře se „U Bači“ pobavit. Na shledanou se těší spolu s pořadateli – o.s. Občané Bačalek a Lična a obcí Bačalky

Jiřina Hazdrová

Obec Bačalky ve spolupráci s o.s. OBL a redakcí časopisu *Pramínek* zve srdečně všechny občany, chataře, chalupáře, místní i přespolní

Bačalská klobouková slavnost

2. ročník

kteřá se koná v sobotu **14. července 2012** v prostorách pivnice U Bači a nejbližším okolí.

Program pro děti i dospělé:

- 13.00** - přátelský turnaj v nohejbale - vítání jsou nejen diváci, ale také aktivní hráči (hřiště u pivnice)
- 14.00** – slavnostní zahájení a vyhlášení soutěže o nejkrásnější klobouk v kategoriích dámy, páni a děti, zápis soutěžících průběžně do 16hod. (pergola před pivnicí)
- 15.00** – ukázka výcviku služebních psů Policie ČR – základy poslušnosti, útok na figuranta, přednáška a poradna na téma „Základní pravidla výchovy psích kamarádů“
- 16.00** – přehlídka soutěžících klobouků a soutěže pro děti i dospělé
- 18.00** – vyhlášení výsledků soutěže o nejkrásnější klobouk a předání hodnotných cen
- 18.30** – volný program, od 19.00 taneční zábava (Časy jsou orientační, změna programu vyhrazena).

Odpolední a večerní zábavu svým hudebním a pěveckým uměním zpestří oblíbené uskupení **Mix Music Václava Hašlara z Bakova nad Jizerou** (známé již z loňských selských trhů a letošních „rodáků“).

Po celé odpoledne bude **živými vstupy** kloboukovou slavnost přenášet **soukromá televizní společnost TV BaLič**.

Občerstvení teplé i studené, čerstvě využené párečky, dobře chlazené pívko, zmrzlinové poháry a další dobroty zajišťuje cateringová společnost **The King Family Ltd.**, platba v CZK.

Vstupné dobrovolné, pokrývka hlavy každého účastníka zábavného odpoledne podmínkou! Vítány budou zejména vlastnoručně vyrobené či přizdobené kreace. *Přijďte se pobavit, zasoutěžit si nebo jen v soutěžích podpořit své děti, ženy, muže, sousedy.*

POZVÁNKY

Dolní Bousov

Výstava dětských ilustrací autorky Galiny Miklínové na téma **Lichožrouti na prázdninách** se koná ve dnech **16. 7. – 7. 9. 2012**. Galerie Na Faře - Kostelní 141, Dolní Bousov. Otevírací doba: Po, Pá 8 – 15:30, Út, St, Čt 8 – 18, So 9 – 12. Vstup volný.

Staré Hradý

07.07.2012 - 25.08.2012 Středověk neskončil – trvá.

Každou sobotu o letních prázdninách v gotických zdech Starých Hradů zažijete **STŘEDOVĚK**. Tajemství templářů, rytířské souboje, čest a síla, trest a právo středově-

ku, hudba, ohně, řemesla, tržiště a dobové pokrmy. S rytíři, zbrojnoši, kejklíři, jarmarečníky, tanečnicemi, čarodějnicemi, žebráky a různou další sebrankou ochutnáte všemi smysly atmosféru dne na středověkém hradě. Nevídané a neslýchané - soutěže, hry, zábava a překvapení pro děti i dospělé! Každou sobotu – červenec a srpen 2012, 10 – 18 hod.

Zámek Loučeň

Noc filmové hudby SOBOTA 28.7.2012, 21hod.

Jeden letní večer je na zámku Loučeň již od roku 2009 každoročně zasvěcen hudbě pod širým nebem. Zatímco doposud si na Loučeň přišli na své příznivci opery, kteří postupně slzeli, jásali a tleskali u oper *Prodaná nevěsta* (s Danou Burešovou), *Rusalka* (s Jitkou Burgetovou) a *Nabucco* (mj. s Lianou Sass), v roce 2012 měníme žánr: Přesně uprostřed prázdnin si můžete užít noci, kdy budou zámeckým parkem znít **melodie z těch nejslavnějších zahraničních, ale i domácích filmů**. Uslyšíte je v **podání těch nej přednějších českých interpretů**, jakými jsou Dan Bárta, Bára Basiková, Daniela Šinkorová, houslové duo *Femme2Fatale*, či mladičká *Patricie*. Z pódia Vám dodají pohodu také laskavé filmové melodie hudebního skladatele a humoristy **Jaroslava Uhlíře**. Hvězdy muzikálového, ale i popového, či jazzového nebe doprovodí sehraný padesátičlenný **Velký orchestr paláce Žofín** pod vedením Dalibora Kaprase. Vstupenky lze zakoupit již od konce ledna v předprodejní síti **TicketArt**, od května pak také na pokladně zámku Loučeň. Hrajeme za každého počasí s výjimkou vichřice.

Dětenice

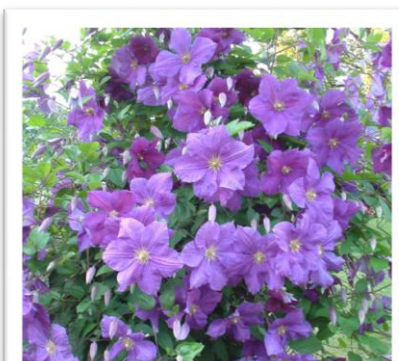
AKCE ROKU - 3. ROČNÍK RYTÍŘSKÝCH TURNAJŮ NA KOLBIŠTI V DĚTENICÍCH

5.7. - 26.8. OD 14.00 - 16:00 - KAŽDÝ DEN KROMĚ PONDĚLÍ

Čekají Vás **nádherní koně, urostlí rytíři, vlající vlajky a zástavy, nelítostné souboje pěších i jízdních bojovníků, kaskadérské akce, nádherné kostýmy a čabráky, ukázky několika druhů dravců a způsoby výcviku a lovu** v různých historických obdobích.

Krytá tribuna pro 450 diváků. Možnost občerstvení.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V měsíci červnu slaví svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Hájková Miloslava

Maštálka Jaroslav

Redakce *Pramínku* přeje všem příjemnou oslavu svého výročí, radostný a naplněný život.

Bačalky 2. setkání s rodáky 9. 6. 2012

Toto číslo vychází 2. 7. 2012. Příští vydání Pramínku plánujeme na 27. 7. 2012. Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.

Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Občanské sdružení Občané Bačalek a Lična, Bačalky 97, 507 23 Li-báň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239.

Tento výtisk připravili: Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Alena Varhanová, Slávek Zeler. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. *Ve společenské kronice zveřejňujeme jména těch, kteří v daném měsíci oslaví „kulaté či půlkulaté“ výročí a těch, kteří jdou živostem již déle než 70 let. Pokud si nepřejete být uvedeni, sdělte to prosím redakci.* Korektury: redakce Pramínku. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: p. Čermák. Výtisk je zdarma. **Roznášku zajišťují:** M. Vaňková, S. Zeler, S. Hodboď, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obračejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo posílejte na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vložte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično. **Na tisk Pramínku přispěli:** F. Pažout 100Kč, p. Podhajský 300Kč, V. Jirků 200Kč, p. Branná 200Kč, Šulcovi Lično 200Kč, T. Rukavička ml. 200Kč, K.K. 200Kč, K. Chládková 100Kč, S. Hodboď 200Kč, Šoltysová Blažena 200Kč, Navrátilovi 200Kč, p. Matyášová 200Kč, J. Šidlo 200Kč, Hakenovi 500Kč, p. Haken z Domousnic 100Kč, Holečkovi 300Kč, Štědrónští 300Kč, Pekárkovi 200Kč. **Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítejte vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.**